

TAM, KDE SE DAŘÍ ŘEMESLU I MYSTICE

Je pošmourný den, zima a déšť, že by psa nevyhnal a já ujíždím autobusem přes ostravskou industrializovanou krajinu do Vratimova, k místu své první reportáže – **Mystické mydlárně**. Téměř rok mi už ležela v hlavě, a spolu s ní otázka, co může být na výrobě mýdla mystického? I když řeknete si sami pro sebe slova: mydlář, mydlářka – není to něco tajemného, co upomíná na dobu středověkých alchymistů a slovutných řemeslníků sdružených do cechů, které si chránily svá výrobní tajemství?

Kudy k Mystické mydlárně, ptám se paní, kterou odhaduji jako místní a která se mi hned svěří, že její rodina si tam chodí kupovat mýdlo na váhu. Po pár desítkách metrů už vidím na jednom z rodinných domů u cesty nápis **Mystická mydlárna s. r. o.** Je brzy, do sjednané schůzky chybí více než půl hodina, ale venku je tak nevlídně; tak se raději protáhnou kolem barelu u dveří a zmačknou zvonek.

Rázem za sebou nechávám listopadovou slotu a ocitám se v příjemné místnosti s klenutým stropem, kovovým andělem na parapetu okna a načechranými záclonkami. Místnost vyzařuje teplo a vůni a pohodu až slunečnou. Na pultě upoutávají můj pohled průhledná mýdla, ta glycerinová, připomínající trochu ovocnou vůni a barvami jedlé želé, vedle nich na první pohled méně nápadná ale svým původem ušlechtilá mýdla olivová.

Voňavý obchod

Z prodavačky je cítit nadšení, když mi vysvětluje rozdíly ve vhodnosti jednotlivých druhů pro ten, který typ pleti. Čisté olivové, nebo s příměsí kozího mléka na suchou a citlivou pokožku, a také jako vhodný kosmetický prostředek pro alergiky a pacienty postižené lupenkou, glycerinové, které zároveň vysušuje a dezinfikuje, pro smíšenou a mastnou pleť i jako podpůrný prostředek při léčbě akné. Mýdlo jako kosmetický prostředek, jako lék, mýdlo jako artefakt, krásně zformováno, převázáno stužkami a nazdobeno větvičkami a korálky, v dárkovém balení s jinými krásnými voňavými barevnými glycerinovými nebo jen decentně okořeněnými olivovými sourozenci, mýdlo jako zábava pro děti, ve tvaru zvířátek, nebo lákající promýdlit se rychle až k hračce, která je zatím uvězněna v jeho průhledné hmotě. Vše se tady zužitkuje, pracujeme téměř bez odpadu, ukazuje mi paní prodavačka náhrdelník z různých tvarovaných a barevných odřezků mýdel.

Ještě se dozvídám, že olivová mýdla se chovají, řekla bych, jako buchta na plechu, špatně se oddělují od formy, a proto se většinou prodávají jen krájená, zatímco glycerinová jsou spíše při výrobě jako pudink a snadno se dají vytvarovat. Používají se k tomu formičky, dokonce i ty, co znají děti z pískoviště. Mýdlo je živý produkt a musí dozrát. Glycerinové minimálně 14 dní a olivové měsíc. A jak působí na pokožku nezralé mýdlo? Pálí, chová se agresivně.

To, co mýdla ovoní, jsou silice nebo v laboratoři vyrobené esence z přírodních surovin. Barvy jsou potravinářské, to platí pro glycerinová mýdla. Do těch olivových se sype koření, třeba paprika – nejlepší je ta maďarská–, skořice krásně rozežhívá, nebo bylinky, které hezky vypadají a voní.

Denní starosti

To už se přiznávám, že jsem přišla udělat rozhovor s paní majitelkou a jsem plynule

přesunuta do kanceláře, kde mě čeká paní asistentka a hrneček s bylinkovým čajem. Pokračujeme v rozhovoru o mýdle, setkávám se poprvé s výrazem archivní mýdlo, ale hovoříme také o zaměstnancích a o obchodní stránce tohoto podnikání. Archivní mýdlo je když ... když se prostě mýdlo vyrobí a povede, tak se schová pro budoucnost jako vzorek, také se berou vzorky jednotlivých šarží, aby se dalo při reklamaci zpětně vystopovat, zda se chyba stala ve firmě nebo při nesprávném skladování. Mýdla v archivu vydrží. Jen na ně nesmí přijít velká voda, to by po nich nezbylo ani památky...

Perličkou z obchodní činnosti je, že japonští zákazníci měli poněkud problém při-

Alena Milíčková

jmout to, že každý kousek mýdla, protože je výsledkem ruční výroby, je originál, a proto se může trochu lišit. Nezapadalo to tak trochu do japonské představy o disciplíně. Jinak se mýdla prodávají převážně u nás, a to přímo ve firemní prodejně, prostřednictvím internetu, v některých obchůdkách nebo na trzích a jarmarcích.

A kolik že je ve firmě mydlářek? Celkem pět. Každá má přidělenou svoji úlohu v technologickém procesu; od výroby, až po balení a expedici, ale přitom musí být připraveny navzájem se zastoupit.

Asistentka má nelehkou úlohu, věnovat se mi plně než přijde **Alena Milíčková**, majitelka firmy a přitom se naplno věnovat práci. Zvoní telefony, na chodbě stojí pán z chemické bezpečnosti, řeší se věci týkající se skladování barelů, paní asistentka vybíhá z kanceláře, dveře zůstaly pootevřeny a už se někde nablízku ozývá řinkot rozbíhajícího skla. Do toho právě vchází dovnitř paní majitelka. Představujeme se a já slyším: „*Ten červený caddy je už zas nepojízdný, to je dneska den. Á... rozbíté dveře, zrovna se mi dnes v noci o dveřích zdálo, o těch hlavních, že jsou málo zateplené, přišlo upozornění. Ale jen mírně, vzadu jsou ještě jedny, tyhle byly vnitřní, tak to tak nevádí. Příroda nás upozorňuje, bude tuhá zima, je třeba s tím počítat a postarat se.*“

Rozhovor

Paní Milíčková popíjí destilovanou vodu s citrónem, tekutinu, která je také součástí přírodních mýdel, stejně jako přírodní cukr a já si začínám všimnout, jak moc je spjatá se svojí firmou, zaměstnan-